

και τὰ λυμένα των λουρά κρατείς υπερηφάνως
ἐνθὺ τὸ Στέμμα τὰ λουρά μαζεύεις τὰ δικά σου,
και σὺν Ἐθνάρχῳ χαριετὸς και σὺν ρεπουμπλικάνῳ
τετράποδα και ἑποδα μὲ τὴν ρεπουμπλικὰ σου.

Τοῦ σφαιριδίου ἐλελε!... Ἐθνάρχα, εὐ παρῶσθης
ἐν μίῳ τῶσῃ κυκλικῆς τοῦ Ἀπριλίου ζῆσθης.
Πίσυνη μὰς λὰς νὰ ἔχωμις τὸν ἄσπρον κορυφήν σου
ὡς κόκκον ἐκ ἀνάπτως, Γερτύνε Σατράπῃ,
πιστεύει ὁμιος ὁ καθεὶς σὺν βλέπῃ τὴν μορφήν σου
πὸς ἐπαρκακάμῃ με τοῦτο τὸ σινάπ.

Μὰς λὰς πὸς ζῆνοι τῶρῃνοι θ' ἀλλάξουν τὸν Χριστὸν μὰς
και θὰ βυζάζουν λαίμαργα τὸ γάλα των μαστῶν μὰς.
Ἄν κ' ἔχω ἀδελφους τοὺς μαστοὺς, ὁ ἄσπρον τραμουντάνα,
και δὲν ὑπάρχει κίνδυνος νὰ γίῃ παραμάννα,
μὰ πρὶν κανεὶς ἀλλοδαπὸς βυζάζτρας του μὰς κάρμη
κ' ἢ ρώγικε τῆς γαιθῶρας μου δὲν θάχουν γάλα δράμι.

Ἐδοί, Ἀρχικροδῶναρε και ἔδωκε τῆς ἡμέρας...
ἐοὺ δὲν εἶσαι ἄνθρωπος αὐτῆς τῆς λιθοσφαιρας,
μῆδὲ κ' ἡ βασιλεία σου μὲ τὸ βαρὺ τῆς κνουθον
δὲν εἶναι, Τσάρε Θεοωρῆ, ἀπὸ τὸν κόσμον τοῦτον,
γχαὶ ἂν ἦτον ἀπ' ἔδω, καθὼς καταλαμβάνεις,
δὲν θάλεγε πὸς ἔκῃκε ἀπὸ τὰ πὸς λὰς πὸς κανεὶς.

Ἡ φωτεινὴ φαλάκρα σου φῶς χῶνει ἐκηθῶλον
ἐκ τῆς ὁδοῦ τοῦ Ζήνωνος ἀνὰ τὸ ἔθνος ἐλον,
κ' ὅπως ἔκεινον βλέποντες τὸν ἐδηγὸν ἀστέρα
ἦλλαν ἴσθῃν φάτην τοῦ Χριστοῦ οἱ τῆς Περσίας μάγοι,
ἔτσι και σὺ μὰς ἔφερες τρεχάτους ἐκεῖ πέρα
ὅπου δὲν ἴβρισκεῖ ἄνθρωπος και λάχανο νὰ φάγῃ.

Ἐδοί, Ἀρχικροδῶναρε, μὲ τὸν Συνδυασμὸν,
πὸ κακαπλάσματα ζῆτες ἀπὸ αναπισμὸν.
Ἄνασκουμπῶσου γρήγορα και φέρῃ τὴν λεπίδα
και λάμψε ὡς Πανσέληνος και Τσάρε Θεοωρῆς...
τοῦ σφαιριδίου ἐλελε, ἀλλ' ὁμιος παρ' ἐπίδα
γχαρῖζει τὸ γαιθῶρι μου και νὰ μὲ συγχωρῆς.

**Συστάσεις μερικαί,
ἐλίγον φιλικαί.**

Ἄθηναῖοι ψηφοφόροι, μίαν ψῆφον ἐπιμένω
ἴσθῃν Καμπούρογλου τὸν Γιάννην, τὸ παιδί τὸ χαιδεμμένο,
πυχει πένα, πυχει γλῶσσα, και σὰς γράφει τόσα νέα
μὲ τῶν ἔνδεκα στοιχεῖα και στοιχεῖα τῶν ἐννέα,
κ' ἔταν εἶναι θυμωμένος κ' ἔταν εἶναι ἴσθῃν καλά του
τόσον κόσμῳ ξετρελλάουν τὰ χοντρά και τὰ ψιλά του.

Ἄ σεις Θυγαῖοι ἐκλογεῖς κ' ἀπόγονοι Λαῖνου,
πρὸς τὸν Σκουλοῦδην σπυσατε τὴν τρίτην τοῦ Μαῖου
και μὴ ποσῆς ἀκούετε κανένα παλαδὸν,
ἀφοῦ κ' ὁ Λόρδος Δῆμῳρος τοῦ Ἄστωος Θηθῶν
ἐπίταμον τὸν ἔκαμε τῆς Θίβας σὰς πολίτην
κ' ἔνεκ' αὐτοῦ ὁ Στέφανος ἐσῆμωσε τὴν μύτην.
Ἄς ἔγγῃ ἀσπροσῆρωπος και μὲ τὸ παραπάνω,
ἐγὼ δὲν πολυψήφισμαι συστάσεις νὰ τοῦ κάνω,
γχαὶ δὲν πρῶτα ἴσθους χοροὺς μὲ θανεικὰ δὲν τρέχω,
ἔδικό μου φράκο ἔκανα κ' ἀνάγκη δὲν τὸν ἔχω.
Ἄν δὲν ἐγγῆ σεις γάνατε, αὐτὸν δὲν τὸν παρῆζει,
ἐμεῖς γὰρ τέτοια πράγματα δὲν βάζομε μαρῆζι.

Ἄ ψηφοφόροι Μήλου και πάσης Σίφρου ἔτε
και ἴσθου Προβελεγγίου τὴν κἀπην προχωρετε,
κ' ἔθθῃς τοῦ Χαριλάου ἡ κἀπην ἄς ἀσπίστῃ
και πὰς ἀντίπαλός του ἄς σκάσῃ κ' ἄς ἀφρίστῃ,
κ' εἰς ἄπασαν τὴν Σίφρον και σῆμπασαν τὴν Μῆλον
ἄς γίγῃ τέλος πάντων τῆς ἔριδος τὸ μῆλον.

Παξινοὶ ἀγαπημένοι, κ' ὁ ΡΩΜΗΟΣ πρὸς σὰς κηρύττει
νὰ ψηφισατε προθύμως Θεοωρῆ τὸν Βελλαντίτην,
πυδοῖνε νεζὸς γεμάτος γῆσοι και δραστήριο παιδί
και καλὰ γὰρ τοὺς Παζοὺς του χ(λ)ιχα θεὸ θὰ κελαιτῆ.
Ἄ ἔταν κ' ἄλλον κακομοῖρῃ μὴ σκορπάτε τὸ μισθὸ σὰς,
βγάλατε τὸν Βελλαντίτην, σὰς τὸ λέγω γὰρ καλὸ σὰς.

Τῆς Σύρας ψηφοφόροι, καθεὶς ἄς τραγουδῆ:
ἄσπρο και μὲ τὰ θεὸ σὰς τοῦ Γλαμεμολαζα,
κ' ἂν θάλετε τὴν νίκην καθ' ἑλα ἐντελεῖ
λευκὸ τὸ δικηγῶρον κ' ἔξῆσθου Παντελή,
ἴσθῃν πείσμα κάθε μπόφου και κάθε Κορδῶν
και τοῦ Βοκοτοπούλου και τοῦ Ἰστροπιανῆ.

Οἱ Ἄθηναῖοι χρεωστοῦν τὸν Λεμονῆν νὰ ψάλλουν
και Βουλευτὴν ἐνδέκατον τὸν Λεμονῆν νὰ βγάλουν.

Οἱ δὲ Ἀργεῖται χρεωστοῦν νὰ βγάλουν τὸν Πλαπούτα,
πὸς ἔλθωσι πρὸς χάριν των ἀμέτρητα παπούτα.

**Εὐχαριστήριον θερμὸν
πρὸς τοὺς μακρὰν κ' ἔγγυς ἡμῶν.**

Εὐχαριστοῦμεν τοὺς γνωστούς και τοὺς ἀγνώστους φίλους,
πὸς ἴσθονόμα μὰς ἔστειλαν χαιρετισμὸς ποικίλους,
εὐχαριστίας δ' ὁ ΡΩΜΗΟΣ ἐκπράξει χωριστὰς
εἰς τοῦ Ναυστάθμου τοῦ λαμπροῦ τοῦς Ἰπολογιτάς,
κ' εἰς ἐλοὺς νῦφρας εὐχεταὶ κ' ἀπειράκτα ταξιδίεμα
και τακτικὸς λογαριασμοὺς ἴσθῃν λάδζα και ἴσθῃν εὐδζα.

Ἄ Ρωμηὸς γνωστὸν σὰς κάνω — πὸς ἴσθῃν σῆπῃ μου ἀνέθῃ
ἴσθῃν Νεάπολιν ἀπάνω — κ' ἀπὸ τοῦδε σῆνωρεῖς,
μὲ ἐνοδοχῶτον εὐδῆ — δῶδ' ἴσθῃν λάδι τρεῖς ἴσθῃν εὐδῆ.

μὲ Χημισιον, μὲ μὰ μάνδρα, — μὲ μεγάλ' οἰκοδομή,
και μὰ χῆρα δίχως ἄνδρα, — πυδοῖνε ἄλλοτε μαμῆ.